

N^{ER} 92. z Warszawy R. 1795.
d. 21. Listop: w Sobotę.

KORRESPONDENT

WARSZAWSKI Y ZAGRANICZNY.

z Warszawy.

Kancellarya Administracyi Skarbu Publicznego z zlecenia teyże uwiadamia Publiczność, a szczegulniey Obywateli Ziemi Czerskiej, iż stosownie do Rezolucyi JW. *Buxhewden* Generała, dnia 20. miesiąca Października zasztey. Wielmożni *Piotr Zbrocki* Łowczy *Sanocki*, i *Tomasz Roziecki*, Kommissarze Porządkowi Ziemi Czerskiej, na mocy Plenipotencyi od teyże Ziemi sobie daney, za dostawione na potrzeby woyska Rofsyjskiego przez tęż Ziemię Mąki Czwertni 490. i dwa Czetweryki, Krup Czwertni 48. i dwa Czetweryki odebrali z Kasy generalney Skarbu Publicznego Summę Zł: Pol: 17969. gr. 7. Den: 9. Dan w Warszawie d. 16. miesiąca Listopada 1795. roku.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Gazeta Hamburgska, która naypierwey zwykła donosić wiadomości z Anglii, w ostatnim Numerze swoim wyraża, iż Angielskie, Francuzkie, Hollenderskie i Szwedzkie nienadeszły tą razą żadne listy.

Nim dalsze nas doydą wiadomości, tym czasem Sessyi Parlamentu naypierwszey dnia 29. Października tu przytoczym czynności:

ANGLIA.

Z Londynu dnia 30. Paźdz: Po mowie Pana *Sheridana*, z innemi cale ozwał się sentymental-
Uuuu

mi. P. Jenikson, iak roku przeszłego, który doradzał, aby woyska Angielskie presto do Paryża maszerowały, teraz dowodził, że się do pokoiu skłonić należy.

General *Tarleton* oświadczył, że nieznayduje żadnego uspokoienia w mowie od Tronu, ponieważ ona tak smutne widoki otworzyła Anglii. Okazał, iż Francuzi wkrótce we Włoszech otrzymają przewagę, miannowicie, iż woyska ich zwycięzkie będąc, wprzody przeciwko Hiszpanii, w marszu są złączyć się z Generałem *Kellerman*. Cofnienie się, rzekł daley, przy Renie, mało nas może cieszyć, ponieważ zyski, które zdobyli Austriacy i wątpliwe są cale, i niepewne. Myśl o zdobyciu *St Domingi* jest próżna. Poważyc się bowiem na takową wyprawę, to samo iest, co na zdobycie Ameryki kusic się. Wiadomo na czym się zakończyło w *Quiberonie*. Jeśli więc ninieysze systema utrzymywane będzie, czyliż nie trzeba oczewistych klęsk, i naysroższych lękać się ciosow, pod któremi całego kraiu moc, potęga, bogactwa, świetność, honor i sława upaść będzie musiała?

Pan Fox zaczął swą mowę okazując, że Minister powinienby oskarżony być, o główną zdradę, że się poważył napisać dla Króla taką przeciwko ludowi mowę. Niedosć rzekł, że przez tę nieszczęsną wojnę 5. milionow rocznych podatkow na biedny lud znowu narzucono, niedosć, że głód zagraża okropnemi kraiowi skutkami, nie dosć, że lud w ostatniey pogrążony iest przepaści; nędzy i ucisku, ieszcze się odważają zuchwale szydzić z iego nieszczęścia, opacznie mu okazując, iakoby stan iego był ulepszo-ny.

Jużem od roku słyszał mówiących, że Francya w ostatnim iest zgonie. A przecież ta konająca Rzplta, izaliż niewiadomo, iak świetną zwycięztwy odbyła kampanią? Jesliby zaś owe kry-

tyczne okoliczności, o których w mowie rozszerzano się, miały oznaczać przywrócenie Monarchii, co było jednym obiektem rozpoczętej od Ministrów naszych wojny, tedy mogę zapewnić, że nigdy takowy moment od nich oczekiwany, nie przyjdzie. Ba i sami nawet widzą to dobrze, że wcale jest rzeczą niepodobną, takowy zamiar uskutecznić. Xże mianujący się teraz Ludwikiem XVIII. jest równie kompetens dziedzic do Tronu Francuzkiego, iak Kardynał d'York, nazwać się może dziedzicem Korony Angielskiej.

Wojna przeciwko opiniom, równie jest szkodliwą w polityce, iako i w Religii. A przecie Francuzi, których fundamentalne zasady chcieliśmy zniszczyć, od brzegów Bayonny, aż do Wesery zwycięzki swóy oręż rozszerzyli, a dekret, przez który okazywali chęć mieszania się do cudzych rządów, przez samego nawet Robespiera jest zacończony. Dla czegoż więc niestarano się zaraz po upadku tego tyrana zawrzeć pokoju traktatów? Jeśli Prusy i Hiszpania, mogły ugodę z Francją uczynić, za cóż nie Anglia? równie iak i Hannover? Mówią pragnący rozlewu krwi, iż trzeba wprzód zobaczyć iak się też ukończy los nowey Konstytucyi. — Coż, a iesliby ta po kilku miesiącach upadła znowu, to więc Anglia wieczną miałaby dla tego wojnę prowadzić, i tym końcem iedynie, aby miliony po milionach, na próżno marnotrawiła?

Wszakże niechby i siedm razy na tydzień w jakim kraiu odmieniła się Konstytucya, tedybym przecie wolał negocyować z Rządem tego Państwa, niżli współ-rodaków na próżno krew rozlewać, wolałbym iaką taką ugodę, niżli mieszkańców niszczyć, i coraz większemi obarczać podatkami obywatelów.

Złe się stało. Za co bowiem nie zrobiono wprzód pokoju, nim Hollandya, Niderland, Gwa-

deloupe i St Lucia, nie były jeszcze utracone? Możemyż teraz lepszych spodziewać się kondycyi? Smutny jest stan zaiste wzrastającego teraz niedostatku, a Izba obowiązana jest zarządzić ostatniey ludu nędzy. Wszakże tak sądzę, iż niepodobna rzecz tego dokazać, póki wojna trwać będzie. Z pokojem iedymie, z pokojem wróci się i dostatek. Cóż mamy czynić z Emi-grantami, których daleko lepiej moglibyśmy użyć, niżeli wysyłać iakoby na to do Quiberonu, aby tam byli pomordowani? Jednakowoż spodziewam się, że choć Ministrowie lud podsycaли dotychczas fałszywą uwodząc go pomyślności nadzieją, spodziewam się mówię, że przecie teraz szczyrze zechcą pomyśleć o nayprędzszym z Francją zawarciu pokoju.

Proponował zatym Pan Fox, aby zamiast adresu prosić Króla, iżby niezwłocznie był pokoy zawarty, wystawując okropny stan wojny i kraiu, tudzież wspominając, którzy sprzymierzeńcy odstąpili Anglii, które wyspy odebrano, iak się nieszczęśliwie skończyła expedycya do Francyi, wiele krwi Bretonow przelano, wiele zmarnotrawiono pieniędzy, iak frodze Obywatele są uciśnieni, iak wiele manufaktur upadło, wiakim jest stanie prawie znieczczony handel, a ztąd o nayrychleysze zawarcie pokoju z Rządem Francuzkim usilnie nalegać doradzał.

Tym końcem, następujący projekt adresu do Króla Jmci podał.

Prosiemy W. K. Mości, abyś rzucił oko na zdarzenia 3ch lat zeszłych, i abyś porównał sytuacyą, w której były Mocarstwa, gdy wojować zaczynały z terazniejszym nieszczęsnym onych stanem, abyś uważyc raczył, iż większa liczba z sprzymierzonych, na których pomocy W. K. Mość zasadałeś nadzieie, iedni odstąpili zgoła od wspólnych związkow, dla znalezienia bezpieczeństwa w traktatach pokoju, drudzy za-

warli alians z naszymi nieprzyjacióły ; prosimy, abyś przypomniał sobie W. K. Mość, że nasze w Indyach Zachodnich posesyie spustoszone są i zepsute, a innych bezpieczeństwo na łupiestwa jest wydane, prosimy, abyś i to na pamięć raczył przywieść, że wyprawa na brzegi Francuzkie, albo całe wniwecz poszła, albo nam okropne przyniosła klęski, gdy urojone bez żadnego fundamentu były przyszłe szczęśliwości, a iednak zelżone imię W. Brytani zostało, gdy na rzeź owe są wydane ofiary, w których umysły Ministerowie W. K. Mci wrażli nadzieję, że ich usiłowania, całą swą mocą Anglia wspierać będzie. Chciey W. K. Mość, i to ieszcze mieć w pamięci, iż wpośród wszelkich tych przeciwnych i nieszczęsnych przypadkow tak wielka strata w ludziach i pieniądzech nastąpiła, iakiey daremniebyśmy szukali przykładu w dawniejszych woiennych historyach.

Taki jest stan wynikły z przedsięwziętych od Ministerium dotąd układow. Nie możemy więc inaczey wywiązać się z obowiązkow naszych, któreśmy winni W. K. Mości, całemu kraiovi, i sobie samym oświadczyć, iako prosić gorąco, abyś raczył Królu mieć na to pilną baczność, iż rzecz jest niepodobna w terażnieyszej woynie to pozyskać, co było uważane iey nayspierwszym obiektem, a teraz jest stracone.

A zatym prosimy nayspokorniey W. K. Mości, abyś w dalszy czas nieprzychylał się do fałszywey opinii owey, iakoby Rząd we Francyi nie był w stanie utrzymać zwyczajney Mocarstwom relacyi pokoju i przyjaźni. Gdyż ta opinia przeciwną już doświadczeniu być się okazała przez ugody poczynione z Ameryką ziednoczoną i z Państwami Europy, które neutralność przyięły, a ta wiernie jest i z honorem dotrzymana. Uważ i to Królu, że tak opaczna opinia, przeciwko narodowi Francuzkiemu zupeł-

nie już upadła, przez aktualną pozycją Mocarstw, które zawarły traktaty pokoju z Francją.

Prosiemy zatem, aby W. K. Mość nie wzbraniał się przedsięwziąć środków ostateczne, aby iakakolwiek niech będzie forma terażniejszego wewnątrz, lub przyszłego Francji Rządu, pokoy z tą Potencją zawrzeć, gdy za największą poczytać można nadgodę za koszta straconej, gdy się zwróci Narodowi przemysł, obfitość i spokojność domowa.

A w tym czasie, gdy wołamy z głębokości serca do W. K. Mci, abyś rozważył mądrością swoją Królewską, iak niepożyteczne było dotąd woyny popieranie, i iak próżnie są ludzkie przeszkody, które do zawarcia pokoju nam przeciwni okazują, a my oświadczamy się, iż jeśli Rząd Francuzki terażniejszy, odrzucił kondycye pokoju od W. K. Mci proponowane, i jeśli trwał w zamiarach wojennych, bądź to w celu pomnożenia swych krain, bądź, aby systemę swęgo rządu w inne kraie wprowadził, my pod ówczas wspierać będziemy najsilnie rozpoczętą wojnę, mając zupełną ufność, iż odwaga Narodu, gdy o takowy interes walczyć będzie, chociaż osłabiony już niemal do końca przez owe źle kombinowane plany od tych, którzy do Rady W. K. Mości wpływali, jednak Narod zwykłą sobie walecznością dopełni najsilnie wszystkie obowiązki sprawiedliwości i potrzeby.

(Odpowiedź Pana Pitta w Dodatku.)

A M E R Y K A.

Z *Filadelfii* d. 2. Paźdź: Rocznica Francuzkiej Rewolucyi w Mieście tutejszym, w *Boston*, i w innych Miastach Stanow ziednoczonych uroczyscie jest obchodzona.

Tutejsze Gazety wszystkie zbierają okoliczności tyczące się Generała *Lafayette*. Syniego starszy *Jerzy Washington Fayette* właśnie teraz jest przytomny w *Neuport*.

Wyspa Sgo Wincentego jedna z Antyllow opanowana jest zupełnie przez Francuzow. Na wyspie *Gwadalupie* stoi 15. tysięcy ludzi w gotowości na wpadnienie do *Martiniki*.

F R A N C Y A.

Z Paryża d. 30. Paźdz: Nowy Rząd Francyi już jest uformowany. Zgromadzenie Pr wodawcze nastąpiło na miejsce Konwencyi. Speł zła więc zupełnie nadzieia nieprzyjaciół, którzy mieli otuchę, że tak ważna odmiana do skutku nie przyjdzie. Wszystko się opak ich nadzieiom stało. Spodziewamy się, że od wykonania nowej Konstytucyi zakwitnie stała pomyślność dla Francyi. Spokojność, której teraz używamy, winniśmy chwalebnemu zwycięztwu dnia 5go Października.

Konwencya zakończyła bieg swych czynności Dekretem przynoszącym chwałę ludzkości, to jest wprowadzeniem zasad łagodności przez Dekret amnestyi dla wszystkich spraw Rewolucyjnych. Zwyciężywszy orężem jednych, i kroki onych przeciwko Ojczyźnie zatamowawszy, a drugich łagodnością przeciagnawszy na swą stronę, tym samym wezwała wszystkich do wspólnej obrony dobra powszechnego. - Gdyż dla tych nawet Osob i Urzędnikow amnestyą uchwalono, którzy obwinionemi byli o rozrzutność publicznych skarbow, dodano atoli w Dekrecie, iż prywatne Osoby, któreby się przez to sądziły być uszkodzonymi, sędownie przeciwko takowym czynić mogą.

Mimo to, wyiętymi od amnestyi zostali spiskowi 5. Października, deportowani Xięża, i Emigranci. W tymże Dekrecie zarazem zakazano pod surową karą na publicznych zgromadzeniach, aby nieużywać wyrazów znówu wznawiających exystencyą iakichkolwiek partyi.

Na Emigrantow zatrzymano karę śmierci.

Gdy takowy Dekret uchwalony został, a Konwencya z dnia 26. na 27. dzień Października w nocy ustała, zaraz Osoby od Departamentow obrane w Zgromadzenia Elekcyjne uformowały się. Podług Dekretow 5. i 13. *Fructidora* powinno Zgromadzenie Prawodawcze w przypadku, gdyby 500 Deputowanych nie było w zupełności obranych, takową liczbę brakującą tajnymi wotami z Członkow nie obranych, a zdatnych na elekcyą dopełnić.

Ze wszystkich protokołów zgromadzeń elekcyjnych w Rzpltey okazało się, że tylko 379. Członkow z Konwencyi przeszłej od Departamentow obranych było. Niedostawało więc 121. Deputowanych, gdyby nie przez Dekret poprzedzający było zastrzeżono, iż dla późnego nadejścia protokołów od zgromadzeń elekcyjnych z Kolonii, 17. Deputowanych tychże Koloniow z Konwencyi do Ciała Prawodawczego wezwani być mieli. Zostało więc jeszcze 104. Deputowanych do obrania, których gdy się ukończyło mianowanie, ustało zatym zgromadzenie elekcyjne.

Zgromadzili się zatym tak dawno obrani, iako i nowo przybyli Deputaci w sali Konwencyi. Zweryfikowano ich pełnomocnictwa, roztrząśnione są afsekuracye, ile ma lat każdy Deputowany, który żonaty, a który bezżenny &c. Potym obie Izby nowego Ciała Prawodawczego, to iest: Rada starszych, i Rada pięciuset uformowane zostały, do których Członki podług aktu Konstytucyi losem obrane były.

Zawczora obie Rady formujące kształt Izb wyższey i niższey, zaczęły swe sessye, na których zatrudniano się po większey części mianowaniem Prezydentow i Sekretarzow. *Daunau* mianowany Prezydentem Rady Pięciuset, a *Lareocillere-Lepaux* Prezydentem Rady starszych. czyli 250. Ta Rada odbywa swe sessye w sali

przeszłej Konwencyi, a Rada pięciuset w sali nazwanej (*Sale de Manege*) gdzie przedtym Konstytucyine i Prawodawcze Zgromadzenie, a nawet i sama Konwencya przez czas nieiaki miewała sessye. Rada 250. obrata za swych Sekretarzow *Baudin*, *Charles Lacroix*, *Lanjuinais*, i *Bréard*. Wczora takoz Rada 500. obrata swych Posłańców (*Messagers d'Etat*) którzy podług nowej Konstytucyi są przeznaczeni do przenoszenia zleceń, gdy iedna Rada wysła do drugiej poselstwo. Temi posłańcami są mianowani *Geffroy* młodszy, *Poupart* starszy, *Fournier*, i *Svestre*, a Sekretarzau i *Reubell*, *Cambacérés*, *Chénier*, i *Thibaudeau*. W czasie sessyi przybyli różni nowo obrani Reprezentanci przed salę. Szyl dwachy niechciały wpuścić, ponieważ nie byli w nowo przeznaczonym stroiu dla Reprezentantow. Wszakże to sprzeciwienie się Szyl dwachow za spokojone wkrótce zostało.

Rada Starszych obrata takze wczora swych Posłańców, mianowani są, *Geffroy* starszy, *Fremenger*, *Bardan*, i *Poupart* młodszy. Zaraz na początku sessyi upominał Prezydent *Lereveillere-Lepaux* będących po trybunach arbitrow, aby zdieili kapelusze, i zaniechali okazywania tak radości iako i nieukontentowania; Takowy porządek, iak wiadomo, dekretem iest przepisany.

Wstąpił zatym *Charlier* na trybun, który ieszcze za czasow Jakobinow znany był z cnoty i gorliwosci Republikańskiej, wniost on, aby dla uczynienia tey sessyi uroczystą i pamięci godną, wszystkie Członki przysięgły, iż gotowi są umrzeć za Rzplta. „Powinniśmy zaraz na początku oświadczyć Royalistom, iakich z nas Mężow spodziewać się małą, i iak mało im pomoże knowanie nowych zamachow. Tak iest, na zawsze musi zostać Rzplta ugruntowana. Każdy z nas powinien być gotow, iak niegdys niesmiertelney sławy Rzymianin *Brutus* poddać pod miecz

sprawiedliwości własne swe dzieci; ieśliby one zdraycami Oyczyzny być miały.

Na to odpowiedział *Charles Lacroix*, iż nie potrzebną jest rzeczą wyż wspomnioną czynić przysięgę, gdy zapewne nie ma żadnego między nami, któryby nie był gotow życiem własnym bronić i utrzymywać Rzpltą. Odrzucony więc został projekt, i nawet dekretemano, że nigdy więcej w protokule nie ma być wzmiankowany.

Lista Członkow Ciała Prawodawczego iuż wydrukowana. *Lanjuinais*, *Boissy d'Anglas*, *Henry Lariviere*, *Lesage*, *Durand Maillane*, i *Rovere* więcej niż od 40. Departamentow zarazem zostali obrani. Między temi zaś, którzy nie od Departamentow, ale od swych kollegow są ogłoszeni, liczą się: *Bourdon*, *Gentil*, *Lecomte*, *Denzel*, *Delcloy*, *Isabeau*, *Varlet*, &c.

Przed zakończeniem Konwencyi, *Merlin de Douai* gdy uczynił obszerny raport całego zaburzenia, walk, i zwyczajstw odniesionych dnia 5. 6. i 7. Paźdz: nad Sekcyami, po nim *Barras*, który był obrany od Konwencyi na miejscu Generała *Menou* Kommandantem Paryża, iako sam w pośrzed wszystkich ogniow Paryzkich Sekcyi przytomny, wyliczał wszystkie szczeguły w naydokładniejszych wyrazach. Trudno dla obszerności takowe rapporta tu przytoczyć, wszakże nie możemy zamilczeć owego rysunku, który w tymże raporcie *Barras* przedstawia względem sytuacji i niebezpieczeństwa wypadku Rzeczypospolitey Francuzkiej przez uknowany traktat, który, powiada, zrobiony jest w Paryżu, a ratyfikowany w Bazylei o przyszłym losie Francyi. Mowi *Barras* w tymże raporcie, iż takowy traktat zda się mieć zupełny stosunek do utworzonego w Pawii traktatu, o którym roku 1792. tyle mówiono, lubo realność iego zawsze była wątpliwa w oczach ludzi, którzy

zwykli rzeczy zgłębiać, a powieści rozsiewane do okoliczności dziennych stofować umieją.

Spokojność panuje w Paryżu, rzekł *Bar-ras*, obłąkani ludzie żałują wprawdzie iż pobłądzili; wszakże wściekłość wzmaga się w sprzy-sięzonych fercach. Oni to, oni z Deputacją swoją w Bazylei, i z Agentami Angielskimi korespondencyą utrzymywali.

Patrzcie na Emigrantów ze wszystkich stron powracających, którzy panowanie swe usiłują wzmoćnić w M. rsyli. Patrzcie na ich siepaczów przeformowanych w kompanie zboyców. Oto znowu Toulon obiecany Anglikom. Oto klub w tym mieście ścisłym związany węzłem zdrady: pod imieniem Komedyi Mieyskiej, a do której bilet weszła ma za cechę kwiat lilii, a drugi bilet Krzyż S. Ludwika.

Patrzcie na kokardę Narodową nogami zde-
ptaną, i rzućcie okiem na obrońców Oyczyzny podług ok ytych obelgą. Czytajcie wypisane Fran-
cyi przeznaczenie w traktacie przeszłych tyra-
now naszych, zrobionym dawniey w Paryżu, a
ostatecznie w Bazylei potwierdzonym.

Zaręczają tam przywrócenie dostojności Królewskiej, Parlamentów, intendencyi, praw feodalnych, i dziesięcin. Śmierć w takowych spiskach na tych zaprzysiężona, którzy wotowa-
li na *Kapeta*, a wymordowanie tych wszystkich, którzy pełnili obowiązki funkcyi Republikańskich. Uyrzycie tam ustąpienie Kolonii naszych Anglii, oddanie kraju Roussillonu Hiszpanii, oddział trzech Biskupstw i Lotaryngii dla Austryi, a zaś Xstwa Sabaudyi, Bresse, i Bugey dla Tu-
rynu wyznaczenie. Uyrzycie Patryotow Nider-
landu na wycięcie, Patryotow Hollandyi na ofia-
rę zawziętości Domu Xiążąt Oranii powyzna-
czanych.

Niewiadome są teraz ani okoliczności, któ-
re sprawiły, że ten traktat w Paryżu jest pod-

pisany, ani kto do niego wchodził, ani kto podpisywał, ani iaka data, ani iaki azard sprawił, że tak zręcznie kopia tego traktatu wpadła do rąk partyi związkowey, dośc na tym, że połączone osiłowania wyraźnie oznaczają zgon Konwencyi, i Rzpltey Francuzkiey.

Jest nadzieia, iż niewątpliwy charakter pewności, który będzie można w tym traktacie znaleźć, gdy publikowany zostanie, dalekim go uczyni od wszelkiego podeyrzenia fałszu.

Barras mowę swą zakończył rysunkiem niebezpieczeństw teraźniejszych, które wolności zagrażają.

Royalisei, powiada, na wszystko się odważyli, dla podźwignienia zbrodni tyranii, trzeba więc odważyć się na wszystko dla tryumfu Rzpltey. Już po Rzpltey, jeśli nie iesteście przeciwko zdraycom nieustraszeni. Rozumiecie, żeście ich zniszczyli, lecz dajecie ucho na ich buntownicze mowy, posłuchajcie haniebne złorzeczenia, i okropne na Rzpltą obelgi. Podług ich pogrózek, oto wszystko co się tylko ruinie tej Rzpltey opierało, będzie wycięte. Jeszcze kilka dni, wołają, a nie zostanie ani jeden obrońca wolności na świecie.

Zwycięzey dni 5. 6. i 7. Paźdz: są poczytani iako złoczyńcy. Już takowe bluźnierstwa nawet aż w tej świątyni słyszeć się dały. Jest moim obowiązkiem, iżbym dla obrony Oyczyzny wszystko tu donosił. Kto w niebezpieczeństwie Oyczyzny nie spieszzy na iey ratunek, albo ją zdradza, albo się na iey zgubę przysięga.

Zda mi się, że wielu mówiących słyszę, iż buntownicy są rozbroieni, ale pamiętajmy, że ich partyzanci i bezczelni obrońcy są ieszcze mocni. Bardziej zatrudnieni są, aby pocieszyli świętokradzkie cienie swych przyjaciół, niż aby rany opatrywali strapioney Rzpltey, przeto chcą ieszcze dziś od waszego odstrychnąć się to-

warzystwa. Cały grunt Royalistow jest wprawdzie nadwątlony, ale nie do szczytu sfarty. Ich okropne dzieła trwają dotąd. Oto spiskowi chcą nawet i w Magistraturach zasiadać. Przez niewczesne pobłażanie stalibyśmy się winnymi teyże zbrodni, która zamach na Rzplcą czyni. Jeślibyście tę zbrodnią puścili bezkarnie Pamiętajcie, iż po występku na własną Oyczyznę powstania, więcey nie nie zagraża tak ocaleniu publicznemu, iako nikczemne zbrodniom pobłażanie. Jeśli zostawicie styr całego rządu w podeyrzanych rękach, porządek towarzystw ludzkich na długie czasy w zamieszanie będzie wprowadzony. Wiek przynajmniej cały domowych niezgod wnętrzości nieszczęśliwey Oyczyzny naszey szarpać będzie. Wroćcie się więc do wysokiego powołania waszego, do którego sławy nim wzniesie was górne przeznaczenie, strzeżcie się Oyczyzny nieprzyjaciolom, zostawić tryumfu, któryby obelgą był rodzaju ludzkiego. (póty *Barras.*)

Dnia 20. Paźdz: osobliwszy tu się fenomen okazał. Od zachodu postrzeżono czarny i gęsty obłok posuwający się na horyzoncie. Część iedna nieba iasna była. W pośrzed chmury widziano promień rozrzuciający inne dziwnie iasne promienie. Przechodził ow promień po powietrzu, i światłość swą łączył z drugim obłokiem na zachodzie będącym, który już nie był tak ciemny, iak pierwszy. Ten widok trwał przez pół godziny. Zatym promień tęgie światło wydający zwolna ustawał, a na północney stronie okazał się niezliczonych zbior promieni, ktore z powstającą nagle mgłą pomieszane, wydawały cale nadzwyczajny widok. Ta nowego rodzaju północna zorza, zasługuie na uwagę Astronomow.

Tym czasem Niewiasty Paryzkie utworzyły z tego widoku nie mało wnieskow. Z tey przyczyny wiele ich przez całą noc nie spało. Jedne kompanie przerażone były postrachem.

drugie w nadziei lepszego szczęścia miłą perspektywę lepszych czasów w różnych określają imaginacjach.

N I E M C Y.

Z *Bergstrasse* d. 2. *Listopada*. Wczora w nocy Francuzi z *Manheimu* od strony *Neckar* zapalczywą uczynili wycieczkę; wszakże rycersko zostali od Austryaków odparci, lubo znaczną im Francuzi zadali klęskę.

Z *Wetzlar* d. 3. *Listopada*. Jutro wychodzą ztąd Prusacy, od dnia 11. Września tu stojący pod kommandą Majora *Karłowicz*, i pójdą do *Frankfurtu* nad *Menem*.

Z *Wyższego Renu* dnia 4. *Listopada* Armia *Kondeyska* z aię się, że teraz przedsięwziąć iakieś kroki zamysła. Około linii *Kehl* tym czasem barzo czynnie pracują.

Znowu oddalenie wszystkich Francuzkich Emigrantow z krajow *de Baden* pod dniem 19. *Października* surowo jest przykazane. *Cyrkuł Szwabski* dnia 12. *Październi*: postanowił prosić *Cesarza* o zniesienie przerwania handlu z *Szwajcaryą*. Z *Dusseldorf* ustąpili Francuzi prócz 3. batalionow.

Z *Frankfurtu* d. 5. *Listopada*. *Generał Pichegru* ściągą teraz swą armią przy *Landau*, i stara się onę zwiększyć przez licznie zebraną rekwizycyą w ludziach dla posunięcia się naprzeciw *Austryakom*, i wydania onym batalij.

Całe woysko Francuzkie, które od *Moguncyi* przymuszone do reterady zostało, a którym kommanderował *Generał Chales*, poszło w stronę *Luxembourg*. Wszakże wiadomość, że porażeni Francuzi przy *Moguncyi* niedaleko *Simmern*, i że zupełnie są zniesieni tak, iż 6000. wzięto ich w niewolą, i ieszcze do tego 100. armat zabrano, do dziś dnia ieszcze się niepotwierdziła.

Stratę woysk Francuzkich opisując *Gazeta Hamburgska* w Numerze swoim 179. wyraża od

dnia 13. Październ: ludzi do 25,000. oprócz pleyzerowanych, a blisko 10,000. niewolników.

Dodaie, że dwa razy zwyciężyli Austryacy przy *Neckar*, dwa razy przy *Manheimie*, kilka razy przy *Neuwied*, a oprócz tego główne armie Francuzkie, tak od *Menu*, iako i od *Moguncyi*, z wielką stratą przymuszone zostały do retyrady.

Z *Moguncyi d. 5. Listopada*. Od dwóch dni żadney niemamy pewney wiadomości o obrotach armii Feldmarszałka *Clairfait*, tyle wiemy tylko, że się coraz posuwa daley naprzeciw nieprzyjacielowi, który się ustawnie cofa. Tym czasem spodziewamy się generalney i żwawey batalii, gdyż mówią, że Generał *Pichegru* czyni wielkie do tego przygotowania. Wszakże Generał *Clairfait* nie wprzod ma się rezolwować, póki niezostanie wzmocnionym przez korpus od 15000. ludzi, które od armii *Wurmsera* ieszcze tey nocy przez *Ren* przeysć miało.

Z *Bergstrasse ania 6. Listopada*. Przechodził tedy drugi transport 120 i 24. funtowych armat ku *Manheimowi*. Stoiące woyska Cesarskie przed tą fortecą przed kilką dniami 6. kul sześciofuntowych na miasto wyrzuciły. Dziś z tamtey okolicy słyhać mocną kanonadę. W *Manheimie* nie ma Francuzkiey Kawaleryi, przeszła ona za *Ren* naprzeciw Feldmarszałkowi *Clairfait*. W okolicy *Heidelberg* wszyscy wieśniacy, tudzież wozy i konie wzięte są w rekwizycyą dla rychłego dostarczenia drzewa na most. W nocy nawet pracują koło kociołkow ze smolą, a co tylko zostanie wygotowanym, natychmiast transportują przez *Wisloch* do wyższego *Renu*.

Pontony, które od niejakiego czasu przy *Heidelberg* stały, przewiezione są do *Ladenburg*. W tuteyszey okolicy stoi dotąd korpus Cesarskiey Kawaleryi wcale bezczynnie. Sądzą, iż wkrótce przy *Rheintürkheim*, gdzie ma

być most wystawiony, przeydzie Ren dla wzmo-
cnienia armii *Clairfai*ta.

Z *Rheinstromu* d. 9. Listopada. Z obozu przy
Manheimie pod datą 2go t. m. donoszą, iż za-
przeszley noey postrzeżono oboz nieprzyaciela-
ski na lewym brzegu Renu od 60 000. pod do-
wodztwem Generała *Pichegru*, którego prawe
skrzydło do *Rheinschanze*, a lewe ku *Worms* roz-
ciągało się, Francuzi bronią się w *Manheimie* z
naywiększą żwawością.

Urzędowe wiadomości o *Clairfai*ta woysku,
są tylko do daty 7g dnia Listop: z *Pechtheim*
nadestane. Listy z *Moguncyi* donoszą, że Cesar-
scy d. 6. do *Worms* weszli, i natychmiast daley
się posuneli, a dnia 7. uderzyli na Francuzow
przy *Frankenthal*, i do 800. w niewolą zabrali,
między którymi, iak mówią, ma się znaydować
Merlin de Thionville. Dalszych wiadomości nie ma-
my. Donoszą wszakże, iż trzy statki z ranne-
mi przybyły do *Moguncyi*.

Z *Kolonii* pod datą 6. piszą, że Francuzi
czynią tam przygotowania do reysterady, i są za-
trudnieni przeprowadzaniem Łazaretow i Maga-
zynow. Barzo wiele znacznych osób mieli wy-
brać na zakładników, którym po domach posta-
wili żołnierzy. Generał *Jourdan* posunął się na-
przeciw Austryakom, którzy także awansowali
do *Huntsrück*,

S Z W E C Y A.

Z *Sztokolmu* d. 30. Października. Pełnomo-
cny Minster Francuzki Pan *Rivals*, dnia 27.
odprawił audyencyą pożegnania Króla Jmci, a
następującego dnia, Pan *le Hoc*, iako Ambasa-
dor extra ordynaryiny prezentowany był u Dwor-
ru — Wczora nowy *Hellenderski* pełnomocny Po-
seł obywatel *Dedem*, pierwszą miał audyencyą.

Inkwizycya względem wystrzału w *Drotning-
holm*, trwa nieprzerwanie, dotychezas iednak
sprawcow niedocieczono.

DODA.

KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO.

W Sobotę d. 21. Listopada R. 1795.

A N G L I A.

Z Londynu dnia 30. Października.

P. Pitt z największą żwawością odpowiadał przeciwko wnioskowi P. Fox. Zaraz na początku wyraził, iż lubo słyszanego w Izbie głosu osobliwsze są zasady, iednak trudno się mógł kto spodziewać, żeby ieszcze barziefy extraordynaryjne od zacnego Reprezentanta były wprowadzone do adresu propozycye, a mianowicie, aby uczynić kroki do Francuzow końcem wniścia z niemi w ugodę bez nadgrodenia strat poniesionych.

Jest to, dodał, takiego gatunku żądanie, które sama świętość przywileiow Parlamentu dozwala iawnie oświadczyć z upewnieniem się, iż kara żadna nienastąpi za to, a lubo ia nie mogą owej retorsyi przeciwko zacnemu Reprezentantowi uczynić, żebym pogroził oskarżeniem do Narodu, wszakże gdyby P. Fox był Ministrem, i gdyby taką wniósł propozycyą do Izby, pewnieby zasłużył być oskarżonym barziefy niż ktokolwiek inny, który przeciwko swey oyczyźnie wykroczył.

Toż Pan Pitt usprawiedliwiał mowy Królewskiey artykuły, dowodząc, iż takowy głos Monarchy zupełnie z owym zgadzał się, który był słyszany w czasie ostatniey Parlamentu sefsyi. Z całej atoli dosyć obszerney Pana Pitta mowy, nie barziefy niesprawilo wrażenia, iako częśo mo-

wy stosująca się do nowej Konstytucyi Francuzkiej.

Ta Konstytucya, rzekł *P. Pitt*, podług dekretu Konwencyi, wydana jest w tym składzie ludowi za przystaniem formalnym tegoż ludu Francuzkiego na nią, że upoważnia Reprezentantów do tylą, iż mogą imieniem ludu wszystko czynić, i nawet nie mam żadney w tym trudności powiedzieć, iż skoroby tak było, tedyby od owego momentu wszystkie zarzuty przeciwko formie i zasadom tego Rządu zniknęły, któreby przeszkodą były do tych czas wszelkim negocyacyom pokoju.

Wyznam z tą samą szczerością, iż pod ów czas okazałyby się takie kondycye, któreby decydowały, czyliby się można spodziewać pewności niewątpliwey, i nagrody przyzwoitey w proporcya szkod powetowania uczynionych krajowi naszemu.

Wszakże gdybyśmy w terażniejszych okolicznościach dla zbyt porywczey i niewczesney pokoiu chęci, albo dla jakichśi układów zmierzających do nadwątlenia sił naszych realnych, lub dla niedostatku odwagi na przełamanie wszelkich trudności, na których zgadzam się realność, gdybyśmy mówię, spuścili z oka tę uwagę, że nieprzyjaciel 10. tysięcy razy w większym za nas jest ambarafsie, a gdybyśmy odrzucili owe korzyści, które nam ten widok przed oczy stawia, i gdybyśmy niechcieli pod kondycjami sprawiedliwemi na ten pokój przystać, byłoby to zdarzenie w opinii moiey najfatalnieysze, iakie się tylko może trafić. (Poty z mowy *P. Pitta*.)

W marynarce tuteyszey nowych kul mają używać, które są wynalezionę od Pana *Walker*. Te kule są formy koniczney, a płaskie w bazie, wzdłuż mają dwa razy tyle dyamentru, ile baza, a sięgają 4. razy daley niżli ordynaryjne tegoż obwodu kule.

FRANCYA.

Z Paryża d. 1. Listopada. Kapitan Robin Komendant Francuzkiej Eskadry donosi pod datą 28. Września z stanowiska na morzu, że 24. Portugalskich, i 10. Angielskich Statkow pokonał, i że bogaty Statek z Brazylii, a zaś Angielską Brigantynę z Filadelfii płynącą opanował, i do Cadix zaprowadził.

Znowu nie mało Diwizyi z obozow niedaleko Paryża, i w okolicach dalszych stojących, spiesznie do woysk nad-Reńskich, a drugie do Sambry i Mozy pomaszerowały,

Barrere już wywieziony jest z więzienia *Saintes* do *Guiany* kraju dzikiego w Ameryce południowej do Francyi należącego.

General *Menou* od rady woyskowej przed którą stawiony był, zupełnie uwolniony. Lud go na ramionach niosł przez Miasto z tryumfem, wołając: Niech żyje sprawiedliwość! i ludzie krwi niechęcy.

General *Barras* komendę złożył, którą miał nad siłą zbroyną woysk w Paryżu wewnętrznych. Mianowany jest na jego miejsce General *Bona parte*.

P. S. Dowiadujemy się, iż *Sieyes*, *Rewbell*, *Barras*, *Letourneur*, i *Lareveillere* Członkami wykonawczego Dyrektoryatu są mianowani.

Różne tu pogłoski są o Reprezentancie *Merlinie de Thionville*. Jedni twierdzą, iż gdy przyczyną był znaczney porażki woyska Sambry i Mozy, że od rozdrażnionych żołnierzy jest rozsiekany, drudzy, że sam się z bił, inni że od jednego z wyższej rangi woyskowych poległ w pojedynku. Czas prawdę odkryje.

HISZPANIA.

Z Madrytu d. 10. Paździej. Do naszych Amerykańskich osad, wyszła już mocna eskadra z tutejszych Portow, aby w pogotowiu na wszelkie przypadki, siły zbrojne w tamtey części świata były wzmocnione.

N I E M C Y.

Z Wiednia d. 4. Listopada. Dziś Podpułkownik Markis de Chatelair z 304 poprzedażaczami postylionami przybył tu, donosząc od Feldmarszałka Clerfait, o zwycięztwie dnia 29. Października przy Moguncyi otrzymanym.

Podług urzędowego rapportu w tey akcji poległo Cesarskich 2. Generatów, 4. Officerow, 154. gemeynow, i 64. konie. Rannych 72. Officerow, 1,108. ludzi, i 49. koni, obłąkanych 1. Officer, i 124. ludzi, ogółem 1,465. ludzi i 112. koni.

Z strony Francuzow zabitych 2. Generatów, 1. Pułkownik, 3. Podpułkownikow, 44. Kapitanow, 113. Porucznikow, a gemeynow 1480. ogółem 1,533. ludzi zginęło, lub w niewolę poszło.

D O N I E S I E N I A.

Grammatyka Niemiecka X. Kamińskiego, stażownie do okoliczności terażniejszych zreformowana, z Anekdotami z życia Fryderyka W. Króla Pruskiego pomnożona, znajduje się w Księgarniach JP. Szczepańskiego i JP. Netto. Cena oprawy wraz z Formą Charakteru Niemieckiego Zł. 2. gr: 6.

Koczek nowy lekki cały pokryty. Pręgi używany zwyczajny, i Karetka podszarzana, naprzeciąż w domu na Ulicy Bonifraterskiej pod Nrem. 2163.

Jakob Łukasiak ze wsi Wypychy Dziedziczonej Franciszka Madalińskiego, Cześnika ziemi Nurskiej w ziemi Nurskiej, w Powiecie Kamińskim, Parafii Pniewskiej leżącej, lat mający 38. wzrostu wysokiego, twarzy ściągłej i przystożney, nosa ściągłego, piegowaty, oczy błękitne, włosy białawe uciekł od żony rok dziewięć temu z obawy kary za złodziejstwo, które wielokrotnie popełniał. Zona porzucona tegoż Jakoba, której trać się iść w powtórne Matężństwo, uprasza, ie śliby kto wiedział o żywym lub iuz umartym wspomnianym Jakobie, ażeby do Kantoru Korrespondenta doniosł.